

ମଧୁକର୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ସଂଗ୍ରାମ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ଏପ୍ରିଲ 20, 2001

[ଡ. ଏ.ଏସ୍. ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରଧାନ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି, ଆର୍. ସି. ଲାହୋଟୀ ଏବଂ ତ୍ରିଜେଶ୍ କୁମାର,
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିସ୍ୱୟ]

ଦେଖାନୀ କାର୍ଯ୍ୟବିଧି ସଂହିତା, 1908 : ଧାରା 96 /

ଅପିଲ୍ - ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ — ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଭାବରେ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଏବଂ
ଦାୟିତ୍ୱ — ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଚାର
କରିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ।

ଘୋଷଣାତ୍ମକ ମକଦ୍ଦମା — ଉତ୍ତରଦାତା ମକଦ୍ଦମାସ୍ଥ ସମ୍ପର୍କରେ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ସହିତ
ସଂଯୁକ୍ତ ମାଲିକାନା ଘୋଷଣା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ — ବିଚାର ଅଦାଲତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଲିଲୀୟ
ପ୍ରମାଣ ଏବଂ ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲା — ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ଦୁଇଟି
ଆଧାରରେ ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲା — ପ୍ରଥମତଃ, ମକଦ୍ଦମାଟି ତମାଦି ଦ୍ୱାରା ବାରିତ ଥିଲା —
ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ପୂର୍ବତନ ମକଦ୍ଦମାର ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା – 1 ବିରୋଧରେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣିତ
ବିବାଦ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା — ବାଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଦାଖଲ — ଉଚ୍ଚ
ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆପଣିତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିକୁ ବାତିଲ କରିଦେଲେ - ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ଆଧାରରେ ବିଚାରଣ
ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ
ବିଚାରକୁ ନେଇନଥିଲେ — ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟରେ ଦଲିଲୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ କିମ୍ବା ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ନଥିଲା — ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ — ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେଲା,
ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ପକ୍ଷଗତ ଉପସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ

ମଧୁକର୍ ବନାମ ସଂଗ୍ରାମ

ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବା । ଏହା ପ୍ରଥମ ଆପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିଲା — ଆବେଦନଟି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା - ଏହା ପ୍ରଥମ ଆପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଇଥିବା ବିଚାର ମାନଦଣ୍ଡଠାରୁ କମ୍ ପଡ଼ିଛି — ବିବାଦୀୟ ଡିକ୍ରି ଏବଂ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରାଗଲା — ଆବେଦନଟିକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ପ୍ରେରଣ କରାଗଲା ।

ସନ୍ତୋଷ ହଜାରୀ ବନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ତିୱାରୀ, (ମୃତ) ତାଙ୍କ ଆଇନଗତ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା, **JT (2001) (2) SC 407**, ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 2918 /2001

କର୍ତ୍ତାଚକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ R.F.A. No. 103 of 1993 ରେ 22.3.99 ତାରିଖରେ ପ୍ରଦତ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ପି. ଆର. ରାମାସେଶ ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଡି. ପି. ଚତୁର୍ବେଦୀ ଏବଂ ଏସ୍. ଏନ୍. ଭଟ୍ଟ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା-ବାଦୀମାନେ ଏହି ମର୍ମରେ ଏକ ମକଦ୍ଦମା ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ପ୍ରତିବାଦୀ ନଂ. 1 ସହିତ ମିଶି ମକଦ୍ଦମାସ୍ଥ ସମ୍ପତ୍ତିର ସଂଯୁକ୍ତ ମାଲିକ ଓ ଦଖଲକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ଏବଂ ଦାନପତ୍ର ସଂଖ୍ୟା 3042/65 ଏବଂ 28.02.1989 ତାରିଖର ଦୁଇଟି ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ବାଦୀଙ୍କ ଅଧିକାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ନୁହେଁ ବୋଲି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହୋଇଥିଲା । ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆଦେଶର ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ଯେ, ମକଦ୍ଦମାଟିକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କାରଣ ସହିତ (1) ତମାଦି ଆଧାରରେ ଏବଂ (2) ପୂର୍ବତନ ମକଦ୍ଦମା OS No. 93/71 ରେ ହୋଇଥିବା ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ସଂଖ୍ୟା 1 ବିରୋଧରେ ପୂର୍ବ ନିର୍ଣ୍ଣିତ ବିବାଦ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାର ଆଧାରରେ

ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଦଲିଲୀୟ ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାରେ ସାର୍ବଜନିକ ଅଭିଳେଖର ନକଲ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ମକଦ୍ଦମା (O.S. No. 93/71) ର ରାୟର ପ୍ରତିଲିପିକୁ ନଥିରେ ରଖାଯାଇଥିଲା ।

ମକଦ୍ଦମା ଖାରଜ ହେବା ବିରୋଧରେ, ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦାବିପତ୍ରର କିଛି ବିବରଣୀକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ଥିବା ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକ ହେଲା :

"(1) ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ସମ୍ପର୍କ ସତ୍ୟ କି?

(2) ଆବେଦନ ଅନୁଯାୟୀ ବାଦୀଙ୍କ ଘୋଷଣା କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି କି?

ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଗୁଡ଼ିକୁ ବାଦୀ-ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀକୁ ବାତିଲ କରି ପ୍ରଥମ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ, ଏହି ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ-ପ୍ରତିଦ୍ଵନ୍ଦ୍ଵିତା କରୁଥିବା ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ଵାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଆମେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀକୁ ଯଦ୍ଵାରା ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛୁ । ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ଦଲିଲୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କିଛି ସାର୍ବଜନିକ ଅଭିଳେଖର ପ୍ରମାଣିତ ନକଲ ସହିତ ପୂର୍ବତନ ମକଦ୍ଦମା (O.S. No. 93/71) ର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରିର ନକଲ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଥିଲା । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମ୍ମୁଖରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ମୌଖିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧ୍ୟାନରେ ନେଇ ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲା । ତଥାପି, ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟରେ ଦଲିଲୀୟ ପ୍ରମାଣ କିମ୍ବା ମୌଖିକ ପ୍ରମାଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନାହିଁ । ତାହା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ବିଚାରଣ ଅଦାଲତ ମକଦ୍ଦମାଟିକୁ ତମାଦି ଆଧାରରେ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ମକଦ୍ଦମା (O.S. No. 93/71) ର ନିଷ୍ପତ୍ତି କେବଳ ପ୍ରତିବାଦୀ ନଂ. 1 ବିରୁଦ୍ଧରେ ପୂର୍ବ ନ୍ୟାୟ ଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିବା ଆଧାରରେ ଖାରଜ କରିଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଦୁଇଟି ଆଧାର ମଧ୍ୟରୁ କୌଣସିଟିର ସଠିକତାକୁ ବିଚାର କରିନଥିଲା, ଅତ୍ୟନ୍ତରେ ତାହା ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଲୋଚନା ମଧ୍ୟ କରିନଥିଲା, ଯାହା ଆଧାରରେ ବିଚାର ଅଦାଲତ

ମକଦ୍ଦମାକୁ ଖାରଜ କରିଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଆପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭାବେ ବସିଥିବା ସ୍ଥିତିରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଯେ, ନିଜ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ପକ୍ଷଗଣଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ସମସ୍ତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ପ୍ରମାଣ ବିଷୟରେ ବିଚାର କରିବେ । ଏହା ପ୍ରଥମ ଆପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛି । ଅପିଲ ଅଧୀନ ରାୟଟି ଏତେ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଏବଂ ଅସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ, ସମ୍ପର୍କିତ କୌଣସି ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ମଧ୍ୟ ଧ୍ୟାନରେ ନିଆଯାଇନାହିଁ । ଆବେଦନଟିର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ତୋଷଜନକ ଭାବରେ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ପକ୍ଷଗତଙ୍କର ଆଇନଗତ ପ୍ରଶ୍ନ ଏବଂ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନ — ଉଭୟ ଉପରେ ଶୁଣାଯିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି; ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନର ରାୟରେ ସମସ୍ତ ଆଇନଗତ ଏବଂ ତଥ୍ୟଗତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରି, ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସମର୍ଥନରେ କାରଣ ଦେଇ ସେଗୁଡ଼ିକର ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

ସନ୍ତୋଷ ହଜାରୀ ବନାମ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ତିୱାରୀ '(ମୃତ) ଦ୍ଵାରା ଆଇନଗତ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ବାନେ
JT (2001) 2 SC 407 ମାମଲାରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା:

“ଆପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ପଲଟାଇବା କିମ୍ବା ସମର୍ଥନ କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଏକ ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଧିକାର ଏବଂ ଆଇନ ଦ୍ଵାରା ସୀମିତ ନହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଉଭୟ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ଆଇନର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ପୁନର୍ବାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ସମଗ୍ର ମାମଲା ଖୋଲା ଅଛି । ସେହିପରି, ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତର ରାୟରେ ତାହାର ସଚେତନ ମନନ ପ୍ରତିଫଳିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ, ଏବଂ ପକ୍ଷଗତଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏବଂ ଜୋର ଦିଆଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଦାବି ଓ ପ୍ରଶ୍ନ ସମ୍ପର୍କରେ ଯୁକ୍ତିସହିତ ଆଧାରିତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନଥିବୁଦ୍ଧ କରିବା ଉଚିତ ।”

.....

.....

“କୌଣସି ତଥ୍ୟାଧାରିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପଲଟାଇବା ସମୟରେ, ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତକୁ ବିଚାରଣା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ଵାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ଯୁକ୍ତିବିଚାରକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବିଚାର କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ପରେ ଭିନ୍ନ ନିଷ୍ପତ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ନିଜସ୍ଵ କାରଣ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାକୁ ହେବ ।” ଏହା ଦ୍ଵାରା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି କରୁଥିବା ଅଦାଲତ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ

ହେବେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ତାହାଠାରୁ ଆଶା କରାଯାଇଥିବା କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ପାଳନ କରିଛି ।

ଉପରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ସନ୍ତୋଷ ହଜାରୀଙ୍କ (ଉପରୋକ୍ତ) ମାମଲାରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ହିତକାରୀ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ତାହାର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କରାଯାଇଛି ।

ପ୍ରଥମ ଆବେଦନରେ ରାୟକୁ ଆମେ ଯତ୍ନ ସହ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଦ୍ଵାରା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଏହା ଆଶାତୀତ ଭାବେ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନ ଅଦାଲତରୁ ଆଶା କରାଯାଇଥିବା ରାୟ ଠାରୁ କମ୍ ଅଟେ । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରୀକୁ ବାତିଲ କରୁଛୁ ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଆବେଦନଟିକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପୁନର୍ବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରେରଣ କରୁଛୁ ।

ଆମେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁ ଯେ ଏଠାରେ ଉପରେ କୁହାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବିଷୟକୁ ମାମଲାର ଗୁଣବତ୍ତା ଉପରେ କୌଣସି ମତାମତ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯିବ ନାହିଁ ।

ପକ୍ଷମାନଙ୍କୁ ସୂଚନା ଦେବା ପରେ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଶୀଘ୍ର ସମାଧାନ କରିବାକୁ ଆମେ ହାଇକୋର୍ଟଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରୁଛୁ ।

ଉପରୋକ୍ତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରାଯାଇଥାଏ । ପକ୍ଷମାନେ ନିଜସ୍ଵ ଖର୍ଚ୍ଚ ବହନ କରିବେ ।

ଚି. ଏନ୍. ଏ.

ଆବେଦନ ନିଷ୍ପାଦିତ ହେଲା ।

ମଧୁକର୍ ବନାମ ସଂଗ୍ରାମ

ଅସ୍ଥାକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ଅନୁବାଦିକା:

ତପସ୍ୱିନୀ ବିଶ୍ୱାଳ

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ,

କଟକ ।